

Psalmul 91 pentru ultima generație

Duminică, 26 februarie 2006

Gili Cârstea

În momente grele fiecare rostim în tăcere și cu sobrietate cuvintele psalmistului, cuvintele lui Hristos: “Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: ‘El este locul meu de scăpare, și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!’”

Rareori vedem în acest Psalm aspecte privitoare la lupta spirituală prin care vor trece curând cei care s-au așezat “sub ocrotirea Celui Prea Înalt.” Și totuși, Scriptura nu este altceva decât o descoperire, în pilde, a caracterului lui Dumnezeu în marea controversă, ecrane ale confruntării spirituale pentru sufletul omenesc, ipostaze ale luptei poporului lui Dumnezeu cu “duhurile răutății din locurile cerești.”

În această lumină, Psalmul 91 vorbește cu putere urmașilor lui Hristos din ultima generație, când “stăpânitorul acestui veac” va fasona credința cu așa meșteșug încât să fie amăgiți chiar și “cei aleși.”

“Da, El te scapă de lațul vânătorului de suflete, de ciuma teologiilor populare și de pustiirile ei.

El te va acoperi cu neprihănirea Sa și te vei ascunde sub aripile Soarelui Neprihănirii. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui.

Nu trebuie să te temi de groaza șuvoiului de nelegiuiri din timpul nopții spirituale care înghite pe poporul tău, nici de săgeata acuzațiilor celor firești atunci când strălucește ca ziua slava lui Hristos; nici de ciuma sabotării soliei îngerului al treilea care lucrează în întuneric, nici de molima ecumenismului care bântuie în plină zi.

O mie să se alăture apostaziei alături de tine, și zece mii la dreapta ta să fie atrași de miracolul evlaviei fără putere, dar de tine nu se va apropia.

Doar vei privi cu ochii și vei vedea consecințele cumplite ale nesocotirii soliei de har abundent trimisă de Domnul în marea Sa îndurare.

Pentru că zici: ‘Domnul este neprihănirea mea!’ și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, de aceea nici o credință falsă nu te va atinge, nici o pervertire a adevărului despre Tatăl nu se va apropia de cortul tău.

Căci El va porunci îngerilor Lui să te călăuzească printre capcanele teologice spre cunoașterea Lui; și ei te vor purta pe brațe ca nu cumva să îți se poticnească piciorul de vreo petra uzurpatoare.

Vei păși peste furia demonilor, peste otrava aliaților lor, și vei ignora urletul leilor care batjocoresc caracterul lui Dumnezeu.

‘Fiindcă Mă iubește’ zice Domnul, ‘de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.

Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.

‘Îl voi sătura de bunătățile noului legământ și-i voi descoperi taina evlaviei, Hristos în voi, nădejdea slavei.’”

Adresându-se pe parcursul atâtor generații unor oameni interesați doar de mântuirea lor, Psalmul 91 și-a îndeplinit misiunea în forma care este prezentată în Scriptură. Dar eu am o suspiciune că pentru ultima generație a urmașilor lui Hristos, el vorbește despre confruntarea spirituală teribilă ce ne stă în față. Vorbește despre “noaptea lui Iacov” pentru generația noastră, când amenințările majore vor veni din propriul nostru popor zgâlțâit de rebeliunea creștină generalizată, și din propriul nostru suflet bântuit de “bârloage de tâlhari.”

În fața acestor pericole nu sunt de niciun folos intelectul, geniul sau talentul. Nu vor conta decât poruncile lui Dumnezeu, credința lui Isus și o puternică aderare la principiile neprihănirii acum, când corectitudinea politică va motiva fenomenal pașii bisericii rămășiței. Domnul să ne aibă în pază.